

Renate van Maanen en Bob van Asselt van pleisterplaats Onder de Kastanje. „Voor alle aspecten van de mensport kunnen mensen bij ons terecht”

Kootwijkerbroekers genomineerd voor Hippische Ondernem

vertelt Renate, terwijl we even onder de kastanjes doorlopen. Die richting het hoofdgebouw loopt, passeert een oprijlaan met enkele kastanjabomen en beuken, vandaar de naam.

Rechts van de oprijlaan staat het paard An, de wederhelft van Dijvie. „We hebben qua namen gekozen voor het splitsen van de boorden”, legt Renate uit. Zo hebben we naast An en Dijvie bijvoorbeeld ook het koppel Dres en Mir. An loopt in de wei met een oppeltje mini-paardjes.

Volgens Bob en Renate is de selectie voor de Hippische Ondernemer in het Jaar streng en worden de bedrijven compleet doorgelicht door een aantal deskundigen. „Er wordt echt naar alles gekeken. De innovatief je bent, hoe je opereert op de bedrijfsvloer, hoe de zaken geregeld hebt, hoe je omgaat met personeelsbeleid, het erenwelzijn, maar ook hoe je werkt voor je privéleven. Daarnaast worden de financiële cijfers grondig onderzocht.”

De twee Kootwijkerbroekse ondernemers denken dat ze de nominatie deels te danken hebben aan de specialisatie waar het bedrijf voor gekozen heeft.

Renate: „We zijn toch een beetje pioniers geweest in het ondernemen in de mensport. Op veel maneges kun je leren paardrijden, maar maneges toegespitst op mensport waren er toen nog niet.”

„Maar binnen de mensport hebben we de breedte weer opgezocht”, vult Bob haar aan, „de mensport in een breed concept.” De slogan van het bedrijf ‘Alles wat MEN nodig heeft’ moet de lading dus aardig dekken. „Voor alle aspecten van de mensport kunnen mensen bij ons terecht. Of het nu gaat om een opleiding of een bedrijfsuitje voor honderd personen. Maar ook bij dat bedrijfsuitje staat de mensport centraal.”

Liefde voor het mennen was er bij Bob altijd al. Ook al kwam de keuze voor de mensport bedrijfsmatig toch meer voort uit strategische motieven. „We zochten verandering. Op iedere hoek van de straat vind je wel een manege met aan de andere hoek van diezelfde straat een manege die precies hetzelfde biedt.”

Het bedrijf nam een grote vlucht, klanten uit heel Nederland en zelfs uit het buitenland weten hun weg naar de Harskamperweg te vinden.

Onder de Kastanje is opgedeeld in drie bedrijfstakken: de paarden, de horeca en het hotel. „Zelf zijn we vooral ook vaak op kantoor”, noemt Bob één van de consequenties van de groei. „Ik naast het rijden van ons wedstrijdvierverspan helemaal en Renate gedeeltelijk.” Binnen het bedrijf heeft Bob zijn grote jongensdroom kunnen realiseren: het wedstrijdvierverspan.

„We wilden een boegbeeld voor ons bedrijf”, legt hij uit. „Vijf jaar geleden zijn we begonnen met het vierspan, dat was altijd al mijn grote droom. We doen het met het hele team, maar ik ben de menner. We doen inmiddels mee op nationaal sportniveau en dat betekent vier uur trainen per dag. We zijn bijvoorbeeld geselecteerd voor het nationale kampioenschap in oktober. Daarmee laten we zien dat Onder de Kastanje niet één of andere menfabriek is, maar ook echt maatwerk kan verzorgen.”

Het vierspan zetten de ondernemers vaak in aan het eind van een bedrijfsuitje. „Als de mensen de hele dag met brave paarden het bos in zijn geweest, geven we als sluitstuk een demonstratie met

het vierspan. Dan laten we zien hoe het echt kan.”

De bedrijfs- en groepsuitjes zijn voor alle lagen van de bevolking. „Bij wijze van spreken van de Tweede Kamer tot de linnenkamer van de Bijlmerbajes.”

Zo'n 150 tot soms wel 300 personen per jaar volgen de mencursus bij Onder de Kastanje. Gedurende drie maanden leren ze in gemiddeld vijftig lessen de kneepjes van het vak.

Verplicht is zo'n rijopleiding niet. „Maar wel heel belangrijk”, zeggen Bob en Renate. „Stap voor stap leer je als cursist alles over het paard zelf, over het inspannen van het paard en over het rijden op de openbare weg. Dat laatste onderdeel van ons werk kennen ze in Stroe erg goed. Daar rijden we altijd als de cursisten aan het einde van hun opleiding zijn.”

Renate wijst op ongevallen die soms gebeuren met op hol geslagen paarden. Bob vult aan: „Een paard is in alles beter dan jij, het is groter, sterker, sneller. En toch wil je als ruiter dat hij doet wat jij wilt. Je moet leren over de paarden zelf, over hun huisvesting, hun conditie, je moet weten waar het om draait wat betreft de veiligheid, je moet leren om signalen te herkennen en leren anticiperen op verkeer. De vrachtwagenchauffeur die met 80 kilometer per uur aan komt rijden, kan niet zien of jij ervaren bent of niet.”

‘Onder de Kastanje is niet één of andere menfabriek, maar verzorgt echt maatwerk’